

Ur *Den Kommunistiska Internationalen* N:o 1. (1920)

Förklaring från Cachin och Frossard till Kommunistiska Internationalens Exekutivkomité

Kamrater!

Vi har framlagt för Er de fullmakter, som Strassburgkongressen utfärdat för oss. Som Ni kan se av deras innehåll, har kongressen givit oss i uppdrag att underhandla med de organisationer, som anslutit sig till III Internationalen.

I sina resolutioner på kongressen har det franska socialistiska partiet bekräftat sin fulla solidaritet med proletariatets stora befrielsekamp i alla dess olika former. Partiet har fastslagit, att ingen enda av Moskvainternationalens grundläggande deklARATIONER motsäger socialismens principer, och att proletariatets diktatur är den revolutionära ideologiens hörnsten, att skapandet av arbetare, bonde- och soldatråden måste erkännas vara proletär makt på vägen till sitt förvärligande.

Ni har av oss begärt några kompletterande förklaringar över enstaka punkter i vår första deklARATION. Ni har gjort en del kritiska anmärkningar huvudsakligen om den inre värsamheten i vårt parti och hos vår präss.

För att kunna besvara alla Edra häntydningar anser vi nödvändigt att avgiva följande förklaringar.

Först och främst måste vi fästa uppmärksamheten på, att majoriteten inom vårt parti redan under två hela år vid alla möjliga tillfällen har kämpat mot den reformistiska taktiken. Nu, under de närvarande sociala och ekonomiska förhållandena, är vi ännu mera, än vid tidpunkten för Amsterdamskongressen, ense med Eder i den åsikten, *att varje försök att återställa eller stödja det kapitalistiska ekonomiska systemet i själva verket redan från början är dömt att misslyckas och därför är den renaste utopi*. Det borgerliga samhället närmar sig dag för dag alltmer en dödsbringande kris, och arbetarklassens roll består just däri att, såvitt möjligt är, förkorta den tid av krampaktiga födslovåndor, vi nu genomleva. För att kunna återupprätta ordning och rättvisa här i världen är det av nöden, att den socialistiska samhällsordningen överallt inom kortast möjliga tid triumferar.

Socialismen kan icke födas i dag eller i morgon såsom ett resultat av parlamentsval eller en alltjämt fortgående folkomröstning, emedan kapitalistklassen gör allt, vad på den beror, för att vända folkets vilja från rätt och sanning, och emedan kyrkan, den gula prässen och det borgerliga guldets oförtröttligt fortsätter sitt fördärvbringande arbete på att bortvända de arbetande massornas inre medvetande från den rätta vägen. Det är självklart, att *vi icke godkänner det parlamentariska systemet, som är så dyrt och kärt för den borgerliga demokratin*. Vi känner allt för väl till parlamentarismens ringa inneboende värde för att kunna hoppas, att folkets majoritet med hjälp av ett så förfuskat medel någonsin genom en enkel röstpluralitet inom laglighetens gränser skulle kunna genomföra det stora verket, *arbetets frigörelse*. I överensstämmelse med Eder förklarar vi, att *endast arbetarklassen kan omforma staten och sedan förvalta densamma*. Och liksom Ni, förklara vi, att den gamla samhällsordningen skall ramla, att den sociala revolutionens timma skall slå, och att socialismen skall komma till herraväldet genom den mäktigt framstormande proletära förtruppens utvalda initiativtagande minoritet, som skall draga med sig hela arbetarklassen i fullt medvetande om dess plikt.

Ni har ånyo givit oss levande historiska lärdomar. Ni har ännu en gång åskådligt visat oss, att den gamla samhällsordningen kan störtas och grundvalen för en ny social ordning kan läggas

endast genom våld och omedelbart revolutionärt ingripande, endast under ett borgarkrigs glödande entusiasm.

Det står klart för oss, att vi icke har något annat val. Vi måste antingen såsom förr böja oss under kapitalismens och imperialismens ok eller vända oss mot vår ärkefiende med samma skoningslöshet, med vilken den sociala reaktionen går lös på proletariatet. Mot bourgeoisins nuvarande diktatur måste proletariatet ställa sin egen diktatur. Värkligheten fordrar det obönhörligt. Vi behöver blott ihåggomma vårt eget nationella förflutna för att rättfärdiga de våldsamma och terroristiska tillvägagångssätt, som den till makten strävande klassen med nödvändighet måste tillgripa, om den vill hävda sin självständighet och lägga fasta grundvalar för säkerställandet av en kommande social ordning.

Ni förebrår oss understundom, att vi genom prat om socialisering försöker överskyla nödvändigheten av den borgerliga privategendomens expropriering. Vi vill icke åter väcka till liv de gamla och banala striderna om denna fråga, desto mindre, som socialiseringsfrågan uttömmande har behandlats i Internationalens olika sektioner. Det vare nog sagt, att denna fråga måste genomgå en grundlig behandling, detta i följd av alla länders nuvarande finansiella läge. Vi förbliver vårt socialistiska program trogna genom att *fordra konfiskering och beslagläggande av de stora godsens i privat ägo och alla industri- och transportkapitalismens produktionsmedel.*

Med ett ord sagt, ingen av den revolutionära socialismens förespråkare kan lögnaktigt förneka, att nästa mål för arbetarklassens alla ansträngningar måste vara konfiskation eller, såsom vi kalla det, socialiseringen. Det enda medlet för socialiseringens förverkligande är naturligtvis våldet med alla de följder, som borgarkrig för med sig, varvid det egentliga värdet självkärligt måste vara proletariatets diktatur. I Ryssland har denna fråga redan funnit en praktisk lösning i form av sovjetregeringen.

Ni gör oss med full rätt uppmärksamma på, att *ett godkännande blott i ord av alla dessa genom den ryska revolutionen helgade principer är otillräckligt. Orden måste övergå till handling, därom är vi fullt ense. Vi vill ingalunda förneka svagheten och otillräckligheten av vår förra taktik.* Ingen kan bestrida, att vi alltid kämpat mot vår bourgeois, och att vi vid alla tillfällen av uppflammande revolution har försökt att ända in i det sista hålla fast vid de uppnådda revolutionära vinningarna. Men Ni har rätt från Er ståndpunkt, då ni förebrår oss att icke ha visat erforderlig energi och styrka. *Då vi ser de ryska arbetarnas och böndernas långvariga, oerhörda lidanden, begriper vi mycket väl Er vrede och Era förebräelser; vår plikt var det att i rätta stunden komma Eder till hjälp, men vi saknade då modet att fullgöra denna vår brodersplikt.* Ni är också berättigade att av vårt parti fordra större beslutsamhet, mindre vankelmod och mera revolutionär iver. *Korteligen sagt, vi borde ha vandrat samma väg, som har vandrats av Ryssland, där den proletära revolutionen triumferar.* Vårt besök i Moskva skall, bortsett från kongressens internationella betydelse, klarlägga för oss alla de sanningar, som vi kanhända allt för teoretiskt vidrört. Vi vänder tillbaka till hemmet och Frankrike med det fasta beslutet att genom förberedande arbete låta vårt proletariat tillgodogöra sig alla de metoder av hjältemodig kamp, som gjort det möjligt för den ryska arbetarklassen att taga makten i sina händer, fasthålla densamma och på det gamla styrelsesättets ruiner bygga grundvalen för den nya samhällsordning, som nu inför våra ögon reser sig i all sin imponerande storhet.

Några bland våra kamrater har redan förklarat sig solidariska med Moskwaprogrammet. I full broderlig överensstämmelse med dem skall vi på det målet inrikta alla våra ansträngningar, att hela det franska socialistiska partiet må ansluta sig till III Internationalen. Vi kommer att begära sammankallandet av en extra partikongress för att meddela partiet de beslut, som fattats på Kommunistiska Internationalens kongress. Vi ber Eder, kamrater, mottaga vår

uppriktiga försäkran om, att vi icke blott i ord utan även i handling är färdiga att stadfästa vår fulla beredskap till kamp på liv och död med den dödsdömda kapitalismen.

Moskwa den 4 juli, 1920.

Från redaktionen. Den föreliggande förklaringen måste betraktas såsom uttryck för den ståndpunkt, som anhängarna av den franska "centern" intager.

Vårt förhållande till de förklaringar, som avgivits av det franska socialistiska partiets nuvarande majoritet, kommer att bestämmas på Kommunistiska Internationalens andra världskongress.

(Ur "*Kommunistiska Internationalen*" N:o 12.)

Innehållsförteckning till tidskriften [Den Kommunistiska Internationalen](#)